

disse Arbejder deres store Nytte ved at give Læseren et første Overblik over Spørgsmaalene, ligesom han med Omhu angav Kilder til videre Studium.

Med Iver benyttede han ogsaa den Form for Undervisningen af Viderekomne, som er kommen til at spille en saa stor Rolle i Tyskland: Seminarieundervisningen; forskellige Arbejder vidner derom. Hans Virksomhed paa dette Omraade gaar tilbage til Midten af Halvfjerdserne.

Maaske var dog hans Hovedvirksomhed Udgiverens. Efter Svigerfaderen Hildebrand indtraadte han i Redaktionen for Jahrbücher für Nationalökonomie und Statistik, der i mange Aar jævnlig citeredes som „Conrads Jahrbücher“, og under hans Ledelse fik Tidsskriftet en overordentlig stor Betydning for den tyske Nationaløkonomi; en Mængde Nationaløkonomer har tjent deres Sporer i dette Tidsskrifts Hæfter.

Af ligesaa stor Betydning blev „Handwörterbuch der Staatswissenschaften“, hvori han havde en meget stor Andel. Paa visse Punkter maatte Lexis trække Læset, men naar det gjaldt at finde Medarbejdere og holde Styr paa den store Mængde Emner, var vistnok Conrad den virksomste. Og han var en yderst elskværdig Redaktør, der nødigt brugte Knaldepisken, men som ved sin Saglighed og naturlige Hjertelighed forstod at komme gennem mange Bryderier, som maaske vilde være uudholdelige for andre.

H. W.

II.

De skandinaviske Landes fattigunderstøttede.

I en under 27. Juli 1914 ratificeret Konvention, der er traadt i Kraft den 1. Januar 1915, bestemmes det, at Undersaatter i et af de 3 skandinaviske Lande, der under Opholdet i et af de 2 andre kommer i Trang, skal nyde

Understøttelse af Fattigvæsenet paa samme Maade som Opholdslandets egne Undersaatter. Som Hovedprincip gælder stadig, at Opholdslandet kan fordre, at den trængende modtages i Hjemlandet, men fra denne Regel er gjort vigtige Undtagelser, hvori Konventionen har sin største Betydning.

Der tilstaas saaledes den, der i 10 Aar uafbrudt har været bosat i et af de 2 andre Lande, en Slags Hjemsteds- og Forsørgelsesret i Opholdslandet. Kommer han i Trang, er dette Land pligtig at forsørge ham og kan hverken hjemsende ham eller kræve sine Udgifter refunderede af hans Hjemland. Han skal dog være tilflyttet før sit fyldte 48. Aar, og maa ikke i de sidste 10 Aar paa Grund af vedvarende Trang have faaet Fattighjælp i Opholdslandet, saaledes at der er bleven Spørgsmaal om at hjemsende ham eller kræve Refusion.

Den anden vigtige Undtagelse fra Hovedprincippet er, at Fattighjælp paa Grund af forbigaaende Trang ikke berettiger Opholdslandet til at kræve Hjemsendelse eller Refusion.

Og selv om der ikke i ovennævnte Bestemmelser skulde ligge nogen Hindring for Hjemsendelse, skal det dog i hvert enkelt Tilfælde overvejes, om Hjemsendelse kan undgaas, og der i Stedet kan kræves Refusion, naar særlige Forhold (Adskillelse af Slægtinge, høj Alder, langt Ophold i Landet o. l.) taler derfor.

Dette er én Form for praktisk Skandinavisme.

III.

Kjøbenhavnske Skolebørn.

Kjøbenhavns Kommunes Statistiske Kontor har udsendt en interessant lille Undersøgelse over Skolebørnenes Fordeling efter Skolernes Art og Forældrenes Livsstilling. Det